

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/369/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612224760
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612224760.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: H. poisťovňa, a.s., C. XX, K., IČO: 31383408, právne zastúpený Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Michalská 9, proti žalovanému M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., O. prameni XXXX/XX, o zaplatenie 99,44 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C/62/2013 - 38 z 30.4.2013 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi sa prisudzuje náhrada trov konania vo výške 87,44 € a žalovaný je povinný ju zaplatiť Mgr. Miroslavovi Vilímovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,33 €, ktorú je povinný žalovaný zaplatiť Mgr. Miroslavovi Vilímovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2,91 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 16.4.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie čo do zaplatenia istiny 96,53 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 16.4.2011 do zaplatenia zastavil s tým, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 18.12.2012 domáhal vydania platobného rozkazu, v ktorom by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu dlžného poistného vo výške 99,44 € s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe poistnej zmluvy zo dňa 15.6.2010 č. 8460032851 s účinnosťou od 15.6.2010 na dobu neurčitú, uzavretú ako povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bolo dohodnuté ročné poistné obdobie. Poistenie zaniklo k 15.4.2011 z dôvodu nezaplatenia poistného v zákonom stanovenej lehote. Žalobca si uplatnil poistné do zániku poistného, t.j. za obdobie od 16.6.2010 do 15.4.2011 vo výške žalovanej istiny. Súd prvého stupňa vo veci vydal platobný rozkaz dňa 6.2.2013, ktorým návrhu na vydanie platobného rozkazu v celom rozsahu vyhovel, a proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor, v ktorom uviedol, že žaloba je nedôvodná z dôvodu, že vlastníkom predmetného motorového vozidla bol od 15.6.2010, kedy uzatvoril poistnú zmluvu do 23.6.2010, kedy bolo vozidlo zaevidované na nového držiteľa. Kópiu technického preukazu zaslal žalobcovi dňa 23.6.2010 a ďalšie potvrdenia o tom, že vozidlo nevlastní dňa 30.11.2010. Po podaní odporu vzal žalobca v časti zaplatenia istiny 96,53 € žalobu späť a zotrval na úhrade sumy 2,91 € ako dlžného poistného za obdobie do 23.6.2010, t.j. do zániku poistnej zmluvy pre zmenu držiteľa motorového vozidla, čo bolo zistené po preverení žalovaným tvrdených skutočností v podanom odpore. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný uzavrel so žalobcom dňa 15.6.2010 poistnú zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 8460032851 na dobu neurčitú so začiatkom poistenia od 15.6.2010 na osobné motorové vozidlo zn. Seat Toledo a na základe uzavretej zmluvy sa zaviazal riadne platiť ročné poistné vo výške 119 €. Po

zákonnej citácii § 9 ods. 1 písm. b/, ods. 4 Zákona č. 381/2001 Z.z o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ako aj § 517 ods. 2 OZ dospel k záveru, že s poukazom na zistený skutkový stav bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá poisťná zmluva v zmysle zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorá zanikla prevodom držby poisteného motorového vozidla ku dňa 23.6.2009, a za dobu do zániku poistenia má tak žalobca nárok na úhradu poistného len v pomernej časti, ktorá predstavuje poistné za obdobie od 15.6.2010 do 23.6.2010 vo výške 2,91 € a taktiež má nárok aj na úhradu úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po 15.4.2011, teda od 16.4.2011 do zaplatenia zo sumy 2,91 € vo výške 9 % v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Písomným podaním doručeným súdu dňa 11.4.2013 žalobca žalobu o zaplatenie istiny vo výške 96,53 € vrátane úroku z omeškania vzal žalobu späť, a preto súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p., a keďže žalobca svojou žalobou uplatnil zaplatenie istiny 99,44 €, ktorú vzal čiastočne späť čo do sumy 96,53 €, v časti zastavenia konania, súd dospel k záveru, že konanie bolo zastavené pre správanie žalovaného a to z dôvodu, že žalovaný zaslal žalobcovi ešte pred podaním žaloby na začatie konania oznámenie o zmene poisteného motorového vozidla. Z toho dôvodu nie je možné jednoznačne konštatovať, že zastavenie konania bolo zavinené žalovaným, a preto náhradu trov konania žalobcovi nepriznal. O trovách konania žalovaného súd nerozhodoval, poukazujúc na § 151 ods. 1 O.s.p., keďže ich náhradu si žalovaný neuplatnil.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca a navrhol, aby ho odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. zmenil vo výroku o náhrade trov konania a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 87,44 €, keďže súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec nesprávne právne posúdil v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Citoval zákonné ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, nakoľko nevychádza zo skutočného stavu. Žalovaný tvrdil, že oznámenie o zmene držiteľa motorového vozidla žalobcovi zaslal, ale toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal a nepredložil o doručení oznámenia do sídla žalobcu dôkaz. Žalobca sa o skutočnosti spôsobujúcej zánik poistenia zo zákona dozvedel až v priebehu súdneho konania, na základe odporu podaného žalovaným. Citoval § 9 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého má žalovaný povinnosť informovať žalobcu o každej zmene týkajúcej sa motorového vozidla a jeho osoby, pričom si svoju oznamovaciu povinnosť žalovaný nesplnil. Žalobca nemal a nemá prostriedky, aby sa o zmenách týkajúcich sa predmetu poistenia dozvedel inak, ako zaslaním oznámenia od poisteného. Zastavenie konania (v dôsledku späťvzatia) je tak nepochybne výsledkom porušenia povinnosti žalovaného, a teda v súvislosti s citovaným ustanovením rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky k zastaveniu konania došlo zavinením žalovaného (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 281/2011 zo dňa 16.6.2011). Mal za to, že žalovaný zavinil zastavenie konania svojim nekonaním - opomenutím, keďže si nesplnil oznamovaciu povinnosť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 29,29 € v zmysle príslušných ustanovení vyh. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Rozsudok okrem výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil podľa § 220 O.s.p., keďže žalobcom uplatnené odvolacie dôvody boli v prejednávanej veci dané.

Odvolačný súd z obsahu spisu zistil, že žalobca žalobou zo dňa 5.12.2012, doručenou súdu dňa 18.12.2012 uzavrel poisťnú zmluvu so žalovaným dňa 15.6.2010 č. 846003285 so začiatkom poistenia od 15.6.2010 s predmetom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na dobu neurčitú, s ročným poisťným obdobím. Poisťná zmluva zanikla dňa 15.4.2011 z dôvodu nezaplatenia poisťného v zákonom stanovenej lehote, a preto žalobca uplatnil zaplatenie poisťného za obdobie od 16.6.2010 do 15.4.2011 v sume 99,44 €, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy istiny od 16.4.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Súd vo veci vydal platobný rozkaz 9Ro 367/2012-19 dňa 6.2.2013, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a proti ktorému žalovaný podal odpor v zákonom stanovenej lehote, v ktorom uviedol, že vlastníkom motorového vozidla bol do 23.6.2010, kedy bolo motorové vozidlo zaevidované na nového držiteľa s tým, že kópiu odhláseného technického preukazu zaslal žalobcovi dňa 23.6.2010 a ďalšie potvrdenie o nevlastníctve vozidla dňa 30.11.2010, kedy mu bolo vydané Okresným dopravným inšpektorátom v Levoči (dôkaz - Potvrdenie o nevlastníctve vozidla zo dňa 30.11.2011 a 20.2.2013 na č.l. 21, 22 spisu). S poukazom na uvádzanú skutočnosť vzal žalobca žalobu späť, v časti o zaplatenie istiny 96,53 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 16.4.2011 do zaplatenia a súd podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi len prevyšujúci rozsah uplatnenej istiny s príslušenstvom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov poistenie zodpovednosti zaniká okamihom, keď nastala skutočnosť uvedená v odseku 1. O týchto skutočnostiach je poisťník povinný bez zbytočného odkladu informovať poisťovateľa.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z cit. ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, zásadne žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Len výnimočne podľa ods. 2 cit. ust. možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť zaplatiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zavinil jeho zastavenie. Zavinenie na zastavení konania podľa § 146 ods. 1 prvá veta O.s.p. sa posudzuje výlučne len z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku konania, a nie podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej. Preto ak navrhovateľ vzal späť návrh, z procesného hľadiska zásadne platí - ak nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p., že zavinil zastavenie konania, a v takom prípade je povinný nahradiť jeho trovy.

Súd prvého stupňa o trovách konania medzi účastníkmi rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Žalobca v podanom odvolaní namietal skutočnosť, že súd prvého stupňa nesprávne použil ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže mal použiť § 146 ods. 2 O.s.p. veta druhá, a to s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 281/2011 zo dňa 16.6.2011, keďže žalovaný nesplnením svojej oznamovacej povinnosti včas (túto splnil až v priebehu súdneho konania) porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 9 ods. 2 citovaného zákona, čím zavinil čiastočne zastavenie konania čo do sumy 96,53 €.

Odvolačný súd z obsahu spisu nezistil, aby žalovaný hodnoverným spôsobom preukázal doručenie listín, ktoré pripojil k podanému odporu proti platobnému rozkazu na č.l. 21, 22, žalobcovi pred podaním žaloby, pričom dáva do pozornosti tú skutočnosť, že potvrdenie o nevlastníctve vozidla je zo dňa 30.11.2011 a druhé potvrdenie o nevlastníctve vozidla je až zo dňa 20.2.2013 (č.l. 22 spisu), pričom žaloba žalobcom bola podaná na súd už dňa 18.12.2012. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal doručenie týchto listín žalobcovi, a preto je namieste uveriť tvrdeniu žalobcu, že o uvedenej skutočnosti sa dozvedel až v priebehu súdneho konania.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti tak v danej veci je potrebné na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikovať § 142 ods. 1 O.s.p. (úplný úspech žalobcu vo veci) a § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. a to pre prípad zastavenia konania pre správanie žalovaného, ak bola žaloba podaná dôvodne, kedy je povinný žalovaný uhradiť trovy konania žalobcovi. Odvolací súd z uvedených dôvodov zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi prisúdil náhradu trov konania vo výške 87,44 € pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby uskutočnené v predmetnom konaní v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 14, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za tieto úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia dňa 10.8.2012 vo výške 16,60 €, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 5.12.2012, písomné podanie na súd (späťvzatie dňa 5.12.2012), 3x 16,60 € a režijný paušál 2 x 7,63 € a 1 x 7,81 € + 20 % DPH.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. a § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. Keďže žalobca mal v odvolacom konaní úspech a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, bola mu priznaná náhrada trov právneho zastúpenia pozostávajúca z tarifnej odmeny za poskytnutú právnu službu - podané odvolanie (§ 14 ods. 1 písm.b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.6.2013). Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania vo výške 87,44 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.). Odmena patrí vo výške jednej polovice základnej hodnoty tarifnej odmeny 8,30 € v súlade s § 14 ods. 3 písm.b/ cit. vyhl. a k tomu bola priznaná paušálna náhrada hotových výdavkov v sume 7,81 € a 20 % DPH v sume 3,2 €, t.j. spolu náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,33 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť Mgr. Miroslavovi Vilímovi, advokátovi, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.